

Aan de raad van de gemeente
LEIDSCHENDAM-VOORBURG

Datum 1 juli 2008
Onderwerp Wijziging 'beleidsregels bijzondere bijstand en minimabeleid 2008'
Categorie C

DIS Nummer 2008/15655
Portefeuillehouder De heer Rensen
Commissie
Behandeld door Mevrouw Segond von Banchet 8317
Samenvatting

Hierbij bieden wij u ter informatie aan het collegevoorstel Wijziging 'beleidsregels bijzondere bijstand en minimabeleid 2008' (08/15655) en de daarbij behorende bijlagen zoals wij die in onze vergadering van 1 juli j.l. hebben vastgesteld.

Het college van Leidschendam-Voorburg,

A. Thijssen
secretaris

drs. J.W. van der Sluijs
burgemeester

Inleiding

De minimanota 'Mee blijven doen' is in juni 2007 door het College vastgesteld. Na evaluatie bleek dat aanscherping op een aantal punten de uitvoering zou verbeteren en dat de versoepeling van criteria voor een aantal regelingen tot een groter bereik zou leiden. Verder is door een wetswijziging de bijzondere bijstand opengesteld voor een aantal groepen aan wie 'rechtens zijn vrijheid is ontnomen' (op grond van artikel 13 lid 1a WWB).

Er is een werkgroep in het leven geroepen die zich over de knelpunten heeft gebogen. Dit heeft tot de volgende (belangrijke) wijzigingen geleid:

Beleidsregel 1

Onder dit artikel zijn begripsbepalingen toegevoegd.

Beleidsregel 2 lid 6

Er is vastgesteld dat maximaal 30 dagen met terugwerkende kracht verstrekt wordt.

Beleidsregel 35

In het rapport Mensen met schulden in de knel! van Saskia Noorman-den Uyl, dat aan alle ministeries is aangeboden, komt naar voren dat veel gemeenten het aflossingsbedrag bij leenbijstand te hoog vaststellen. Hierdoor zien mensen met schulden vaak geen uitweg meer. Gemeenten die een aflossingsbedrag van 10% van de toepasselijke bijstandsnorm hanteren (bij tekortschietend besef van verantwoordelijkheid) hanteren een te hoog tarief. Een aflossingsbedrag van 6% wordt als het hoogst haalbaar gezien. Om toch onderscheid te maken tussen een normale leenbijstand en tekortschietend besef is ervoor gekozen om geen kwijtschelding bij deze laatste groep te verlenen.

Beleidsregel 49

Een huishouden dat aan de voorwaarden van chronisch zieken en gehandicapten voldeed kreeg 1,5 de norm. Onlangs is dit bij raadsbesluit aangepast met terugwerkende kracht naar een vergoeding per individu (zie raadsvoorstel 2007/32628). Verder zijn de criteria versoepeld om het bereik te vergroten.

Beleidsregel 58

De criteria waar bijzondere bijstand ten behoeve van sport- en cultuuractiviteiten zijn versoepeld, omdat in de praktijk bleek dat het lastig was om aan de voorwaarden te voldoen. Het bedrag is verlaagd, maar er kan nu jaarlijks een aanvraag worden ingediend.

Beleidsregel 59 t/m 63

Artikel 13 lid 1a van de Wet werk en bijstand sluit personen uit van bijstand die 'rechtens hun vrijheid zijn ontnomen'. Echter artikel 13 lid 3 verklaart onderdeel a niet van toepassing op bij

algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorieën van personen. Inmiddels zijn in de Memorie van Toelichting de doelgroepen benoemd. Deze doelgroepen en de vorm van bijzondere bijstand staan beschreven in beleidsregel 59 t/m 63.

BIJLAGE

Het college van de gemeente Leidschendam-Voorburg;

gelezen het desbetreffende voorstel van het hoofd van de afdeling Sociale Zaken;

gelet op artikel 35 van de Wet werk en bijstand (Stb. 2003, nr. 375) en het raadsbesluit van 6 juni 2007, waarbij de raad de beleidsnota 'Mee blijven doen!' heeft vastgesteld;

mede gelet op artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht;

b e s l u i t :

per 1 augustus 2008 in te trekken beleidsregels bijzondere bijstand en minimabeleid 2006 en per 1 augustus 2008 vast te stellen de navolgende

BELEIDSREGELS BIJZONDERE BIJSTAND EN MINIMABELEID 2008

ALGEMEEN

1. Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels verstaat het college onder:
 - a. de wet: de Wet werk en bijstand (WWB), Staatsblad 2003, nr. 375;
 - b. de wet: AWBZ; Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
 - c. de wet: ZVW; Zorgverzekeringswet
 - d. de wet: WSF; Wet studiefinanciering 2000
 - e. de wet: WTOS; Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten
 - f. de wet BOPZ: de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen;
 - g. WvSr: Wetboek van Strafrecht
 - h. bijzondere bijstand: de bijstand zoals die in artikel 35, eerste lid, van de wet wordt omschreven;
 - i. de bijzondere bijstand aan chronisch zieken en gehandicapten, zoals die in artikel 10, derde lid van de Invoeringswet WWB wordt omschreven;
 - j. categoriale bijzondere bijstand:
 - de bijzondere bijstand aan personen van 65 jaar of ouder, zoals die in artikel 35, derde lid van de wet wordt omschreven;
 - k. een voorliggende voorziening: elke voorziening buiten de wet waarop de belanghebbende of het gezin aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven;

- l. de belanghebbende: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken;
- m. de alleenstaande: de alleenstaande, zoals die in artikel 4, onderdeel a, van de wet wordt omschreven;
- n. de alleenstaande ouder: de alleenstaande ouder, zoals die in artikel 4, onderdeel b, van de wet wordt omschreven;
- o. het gezin: het gezin, zoals dat in artikel 4, onderdeel c, van de wet wordt omschreven;
- p. kind: het kind, zoals dat in artikel 4, onderdeel d, van de wet wordt omschreven;
- q. ten laste komend kind: het ten laste komend kind, zoals dat in artikel 4, onderdeel e, van de wet wordt omschreven;
- r. gelijkstelling: met een gezin worden diegenen gelijkgesteld die op grond van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onderdelen a tot en met g, van de wet als zodanig worden aangemerkt;
- s. de inrichting: de inrichting, zoals die in artikel 1 lid g, van de wet wordt omschreven
- t. rechtens zijn vrijheid ontnomen: de begripsbepaling zoals genoemd in artikel 13, eerste lid, onderdeel a, van de wet;
- u. inkomen: het inkomen als bedoeld in de artikelen 32 en 33 van de wet;
- v. vermogen: het vermogen als bedoeld in artikel 34 van de wet.

2. Algemeen

1. Bijstand ter voorziening in de bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan wordt verleend, indien de individuele omstandigheden van de persoon of het gezin leiden tot noodzakelijke kosten van het bestaan die door de belanghebbende niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm en de langdurigheidstoeslag of het daarmee wat betreft hoogte vergelijkbare inkomen en de aanwezige draagkracht.
2. Categorieale bijzondere bijstand wordt verleend aan personen behorend tot de categorie van 65 jaar en ouder of behorend tot de categorie chronisch zieken en gehandicapten, indien een persoon voldoet aan nader door ons te bepalen criteria, omdat het aannemelijk is dat die zich in bijzondere omstandigheden bevindt, die leiden tot bepaalde noodzakelijke kosten van het bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet en de aanwezige draagkracht te boven gaat.
3. Bijstand ter voorziening in de bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan vindt plaats met inachtneming van het bepaalde in de wet, de daarop gebaseerde regelingen en deze beleidsregels.
4. Bijzondere bijstand die betrekking heeft op periodieke kosten wordt voor een periode van maximaal twaalf maanden achtereenvolgend toegekend.
5. Indien de omstandigheden en mogelijkheden van de persoon of zijn gezin daartoe aanleiding geven kan de bijzondere bijstand verleend worden in afwijking van één of meer bepalingen van deze beleidsregels.

6. Bijzondere bijstand wordt toegekend op de datum van aanvraag met een terugwerkende kracht tot maximaal 30 dagen, tenzij er sprake is van specifieke kostensoorten die in een bepaald kalenderjaar dan wel schooljaar aangevraagd dienen te worden.

VOORLIGGENDE VOORZIENINGEN

3. Voorliggende voorzieningen

1. Op deze beleidsregel is artikel 15 van de wet van toepassing.

4. Eigen bijdragen bij voorliggende voorzieningen

1. Indien de belanghebbende een beroep kan doen op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, geacht wordt voor de belanghebbende passend en toereikend te zijn, kan geen bijzondere bijstand verleend worden. Dat geldt ook indien de voorliggende voorziening:
 - a. bepaalde kosten uitdrukkelijk buiten de werkingssfeer van de voorziening heeft gelaten.
 - b. afwijzend heeft beslist op een verzoek om een financiële bijdrage;

5. Voorliggende voorziening en bijzondere bijstand voor medische kosten

1. Ten aanzien van medische kosten is het uitgangspunt, dat de Zorgverzekeringswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) voorliggende voorzieningen zijn, die passend en toereikend geacht worden (artikel 15, eerste lid, van de wet). Indien de voorliggende voorziening de kosten niet vergoedt, zijn deze niet noodzakelijk en kan daarvoor geen bijzondere bijstand verleend worden (artikel 35 van de wet).
2. Een reguliere/collectieve aanvullende ziektekostenverzekering bij een zorgverzekeraar kan niet als voorliggende voorziening aangemerkt worden, omdat het om vrijwillig te maken kosten gaat. Voor de premie voor de reguliere/collectieve aanvullende ziektekostenverzekering kan daarom geen bijzondere bijstand verleend worden.

6. Aanvullend beleid betreffende bijzondere bijstand voor medische kosten (vervallen)

7. Uitzonderingen

1. In de volgende gevallen kan van het bepaalde in beleidsregel 4 afgeweken worden:
 - a. ten aanzien van de eigen bijdragen in de kosten van kinderopvang, voor zover het kosten betreft die buiten de Wet Kinderopvang (WK) vallen en indien die opvang noodzakelijk is, in verband gebracht wordt met het volgen van een opleiding of het

opdoen van onbetaalde werkervaring door alleenstaande ouders en niet uitstroombevorderend is;

- b. ten aanzien van samenloop van inkomensafhankelijke bijdragen;
- c. indien en zolang, gelet op alle omstandigheden, daartoe zeer dringende redenen aanwezig zijn op grond van artikel 16 van de wet.

COLLECTIEVE AANVULLENDE ZIEKTEKOSTENVERZEKERING

8. Voorwaarden collectieve aanvullende ziektekostenverzekering

1. Zorgverzekeraar Zorg en Zekerheid te Leiden en de gemeente Leidschendam-Voorburg hebben met ingang van 1 juli 2005 een overeenkomst gesloten, zodat voor inwoners van de Gemeente Leidschendam-Voorburg met een minimum inkomen de financiële drempel om gebruik te maken van gezondheidsvoorzieningen wordt verlaagd;
2. De collectieve aanvullende ziektekostenverzekering bestaat uit:
 - a. een basisverzekering op grond van de Zorgverzekeringswet, de Zorg Zeker Polis van Zorg en Zekerheid, zonder eigen risico;
 - b. een aanvullende verzekering: de AV-Gemeente van Zorg en Zekerheid, bestaande uit de AV-Standaard of de AV Top, met de uitbreidingen daarop zoals opgenomen in de Polisvoorwaarden AV Gemeente;
 - c. de belanghebbende dient zelf zorg te dragen voor de betaling van de nominale premie en de aanvullende verzekering AV-Standaard of AV-Top. Zorg en Zekerheid incasseert deze premies door middel van automatische incasso van de bank- of girorekening van de belanghebbende;
 - d. de Gemeente Leidschendam-Voorburg draagt collectief zorg voor de betaling van de premie die verschuldigd is voor het pakket uitbreidingen als bedoeld in onderdeel b van dit lid;
3. aan de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering kunnen alle inwoners van de Gemeente Leidschendam-Voorburg deelnemen die:
 - a. een uitkering ontvangen op grond van de wet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) of de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), of
 - b. een netto inkomen hebben dat niet hoger is dan 110% van de voor de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm;
 - c. partners en kinderen tot 18 jaar van personen, die hiervoor onder a en b genoemd zijn.
4. belanghebbenden die voldoen aan de voorwaarden die in het derde lid genoemd zijn, kunnen zonder medische selectie en wachttijd deelnemen aan de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering;

5. deelname aan de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering eindigt:
 - a. indien de belanghebbende niet meer voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in het derde tot en met het vijfde lid. In dat geval duurt de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering voort tot en met 31 december van het lopende kalenderjaar;
 - b. indien de raamovereenkomst betreffende de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering tussen Zorg en Zekerheid en de Gemeente Leidschendam-Voorburg wordt beëindigd. In dat geval eindigt de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering van de individuele belanghebbende op de expiratiedatum van de raamovereenkomst;
 - c. indien de individuele verzekering van de belanghebbende op grond van in de verzekeringsvoorwaarden van de Zorg Zeker Polis, de AV-Standaard of AV-Top opgenomen beëindigingsgronden eindigt;
6. indien de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering eindigt op grond van de omstandigheden als bedoeld in het vijfde lid, onderdelen a en b, wijzigt Zorg en Zekerheid de verzekering in een individuele basisverzekering en een individuele AV-Standaard of AV-Top onder de dan geldende voorwaarden, tenzij de belanghebbende binnen dertig dagen na de beëindiging van de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering aan Zorg en Zekerheid schriftelijk en aangetekend meedeelt van deze mogelijkheid geen gebruik te willen maken.

WEIGERINGSGRONDEN

9. Weigeringsgronden

1. Op deze beleidsregel is artikel 13 lid 1 van de wet van toepassing.

BIJZONDERE BIJSTAND AAN VOORMALIGE ALLEENSTAANDE OUDERS

10. Garantietoeslag voormalige alleenstaande ouders

1. Een alleenstaande ouder die niet meer de volledige zorg heeft voor tot zijn last komende kinderen als gevolg waarvan op die ouder de norm voor een alleenstaande van toepassing is, heeft recht op een garantietoeslag.
2. De garantietoeslag wordt slechts toegekend indien en zolang het kind tot het huishouden blijft behoren en de som van de inkomsten van de alleenstaande en het kind lager is dan de norm die voor een gehuwde in overeenkomstige gevallen zou gelden. De garantietoeslag wordt in elk geval beëindigd op de dag dat het kind de 21-jarige leeftijd bereikt.

3. De garantietoeslag bedraagt het verschil tussen de norm voor een gehuwde in overeenkomstige omstandigheden en de som van de inkomsten van de alleenstaande en het kind.
4. Indien het in het tweede lid bedoelde kind aanspraak heeft op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 (WSF) wordt als inkomen van het kind aangemerkt het inkomen voor de kosten van levensonderhoud van een thuiswonende, zoals gedefinieerd in artikel 33, tweede lid, onderdeel a, van de wet.
5. Indien het in het tweede lid bedoelde kind aanspraak heeft op een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS), wordt als inkomen van het kind aangemerkt het inkomen voor de kosten van levensonderhoud van een thuiswonende, zoals gedefinieerd in artikel 33, derde lid van de wet.

BIJZONDERE BIJSTAND AAN BELANGHEBBENDEN VAN 18, 19 OF 20 JAAR

11. Beperkingen

1. Een persoon van 18, 19 of 20 jaar heeft slechts recht op bijzondere bijstand voor zover zijn noodzakelijke kosten van het bestaan uitgaan boven de op hem van toepassing zijnde norm en hij voor deze kosten geen beroep kan doen op zijn ouders, omdat:
 - a. de middelen van de ouders daartoe niet toereikend zijn, of
 - b. hij redelijkerwijs zijn onderhoudsplicht tegenover zijn ouders niet te gelde kan maken.

12. Bijzondere bijstand aan thuisinwonenden jonger dan 21 jaar

De persoon jonger dan 21 jaar die thuisinwonend is bij zijn ouder(s) heeft geen recht op bijzondere bijstand, ongeacht zijn leefvorm – alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwde / samenwonende. De norm als bedoeld in artikel 20 van de wet, aangevuld met de wettelijke onderhoudsplicht van de ouder(s) wordt in alle gevallen beschouwd als een toereikende en passende voorliggende voorziening.

13. Bijzondere bijstand aan uitwonende alleenstaanden jonger dan 21 jaar

1. Een alleenstaande wordt geacht thuiswonend te zijn bij zijn ouder(s), tenzij hij voldoet aan de criteria die gelden om uitwonen toe te staan. Deze criteria zijn:
 - a. beide ouders zijn overleden;
 - b. beide ouders hebben hun hoofdverblijf in het buitenland;
 - c. een ouder is overleden, de andere ouder heeft zijn hoofdverblijf in het buitenland;
 - d. de alleenstaande is buiten het gezinsverband geplaatst op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening;

- e. de alleenstaande woont op de ingangsdatum van de bijstandsverlening reeds langer dan twaalf maanden niet meer op het adres van de ouder(s)
- 2. De alleenstaande, die voldoet aan ten minste één van de criteria als boven bedoeld en voor wie de norm voor een alleenstaande jonger dan 21 jaar niet toereikend is om te voorzien in de noodzakelijke kosten van het bestaan, heeft recht op aanvullende bijzondere bijstand ter bestrijding van die kosten.
- 3. De aanvullende bijzondere bijstand bedraagt het verschil tussen de norm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder en de norm voor een alleenstaande van 18,19 of 20 jaar per maand. Telkens wanneer de landelijke normen gewijzigd en aangepast worden, passen wij dit bedrag dienovereenkomstig aan.

14. Bijzondere bijstand aan alleenstaande ouders jonger dan 21 jaar

- 1. De alleenstaande ouder voor wie de norm voor een alleenstaande ouder jonger dan 21 jaar niet toereikend is om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien heeft recht op aanvullende bijzondere bijstand ter bestrijding van die kosten. De bepalingen als bedoeld in beleidsregel 13, onder a tot en met e, zijn niet van toepassing.
- 2. De aanvullende bijzondere bijstand bedraagt het verschil tussen de norm voor een alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder en de norm voor een alleenstaande ouder van 18, 19 of 20 jaar per maand.
- 3. Indien het noodzakelijk is dat met toepassing van het gestelde in artikel 18, eerste lid, en artikel 16 van de wet bijzondere bijstand wordt verleend ten behoeve van het kind van een alleenstaande ouder die minderjarig is, wordt die bijstand vastgesteld op het verschil tussen de norm voor een alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder en de norm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder per maand. Deze bijzondere bijstand wordt beëindigd uiterlijk op het moment dat de minderjarige alleenstaande meerderjarig wordt.
- 4. Telkens wanneer de landelijke normen gewijzigd en aangepast worden, passen wij de in onderdeel 2 en 3 genoemde bedragen dienovereenkomstig aan.

15. Bijzondere bijstand aan gehuwden, beiden jonger dan 21 jaar

- 1. De gehuwden, van wie beide partners jonger zijn dan 21 jaar en voor wie de norm voor gehuwden jonger dan 21 jaar niet voldoende is om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, hebben recht op aanvullende bijzondere bijstand ter bestrijding van die kosten.
- 2. De aanvullende bijzondere bijstand voor gehuwden, van wie beide partners jonger zijn dan 21 jaar en die geen tot hun last komende kinderen hebben, bedraagt het verschil tussen de norm gehuwden beiden jonger dan 21 jaar met kinderen en de norm gehuwden beiden jonger dan 21 jaar zonder kinderen per maand.

3. De aanvullende bijzondere bijstand voor gehuwden, van wie beide partners jonger zijn dan 21 jaar en die wel één of meer tot hun last komende kinderen hebben, bedraagt het verschil tussen de norm gehuwden waarvan één partner 21 jaar of ouder is met kinderen en de norm gehuwden waarvan één partner 21 jaar of ouder is zonder kinderen per maand.
4. Telkens wanneer de landelijke normen gewijzigd en aangepast worden, passen wij de in onderdeel 2 en 3 genoemde bedragen dienovereenkomstig aan.

16. Bijzondere bijstand aan gehuwden, van wie een partner jonger is dan 21 jaar en de andere partner 21 jaar of ouder

1. De gehuwden, van wie een partner jonger dan 21 jaar is en de andere partner 21 jaar of ouder en voor wie de op hen van toepassing zijnde norm niet voldoende is om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, hebben recht op aanvullende bijzondere bijstand ter bestrijding van die kosten.
2. De aanvullende bijzondere bijstand voor gehuwden, van wie een partner jonger is dan 21 jaar en de andere partner 21 jaar of ouder en die geen tot hun last komende kinderen hebben, bedraagt het verschil tussen de norm gehuwden waarvan beide partners 21 jaar of ouder zijn en de norm gehuwden waarvan één partner 21 jaar of ouder is zonder kinderen per maand.
3. De aanvullende bijzondere bijstand voor gehuwden, van wie een partner jonger is dan 21 jaar en de andere partner 21 jaar of ouder en die wel één of meer tot hun last komende kinderen hebben, bedraagt het verschil tussen de norm gehuwden waarvan beide partner 21 jaar of ouder zijn en de norm gehuwden waarvan één partner 21 jaar of ouder is met kinderen per maand.
4. Telkens wanneer de landelijke normen gewijzigd en aangepast worden, passen wij de in onderdeel 2 en 3 genoemde bedragen dienovereenkomstig aan.

17. Verhaal van bijzondere bijstand aan personen jonger dan 21 jaar

1. Ten aanzien van de verlening van bijzondere bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan aan personen jonger dan 21 jaar is het bepaalde in artikel 12 van de wet onverkort van toepassing.
2. De kosten van de bijzondere bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan van een alleenstaande ouder jonger dan 21 jaar worden op de onderhoudsplichtige ouder(s) verhaald voor zover de bijstand zich uitstrekt tot dat gedeelte van de bijzondere bijstand dat betrekking heeft op de alleenstaande ouder zelf.
3. De kosten van de bijzondere bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan van gehuwden van wie beide partners jonger dan 21 jaar zijn worden verhaald op de onderhoudsplichtige ouder(s) van beide partners. Ten aanzien van de hoogte van het te verhalen bedrag wordt de helft van de te verhalen bijstand toegerekend aan de ouder(s) van elk van de partners.

4. De kosten van de bijzondere bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan van gehuwden van wie een partner jonger is dan 21 jaar en de andere partner 21 jaar of ouder worden verhaald op de onderhoudsplichtige ouder(s) van de partner die jonger is dan 21 jaar. Ten aanzien van de hoogte van het te verhalen bedrag wordt de helft van de bijzondere bijstand toegerekend aan de ouder(s) van de echtgenoot die jonger is dan 21 jaar.

18. Bijzondere bijstand aan personen jonger dan 21 jaar bij verblijf in een inrichting

1. Ten aanzien van de verlening van bijstand aan personen jonger dan 21 jaar bij verblijf in een inrichting is het bepaalde in artikel 13, tweede lid, onderdeel a, van de wet onverkort van toepassing.
2. Belanghebbenden in de leeftijd van 18, 19 of 20 jaar die in een inrichting verblijven als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, van de wet hebben, gelet op alle omstandigheden van de persoon of het gezin, recht op bijzondere bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan.
3. De bijzondere bijstand in de noodzakelijke kosten van het bestaan wordt voor wat betreft de hoogte van de maandelijkse bijstand vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 23 van de wet.

BIJZONDERE BIJSTAND EN VERMOGEN IN EIGEN WONING, WOONWAGEN OF WOONSHIP

19. Bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening met zekerheidstelling op vermogen in eigen woning, woonwagen of woonschip

1. Aan de belanghebbende die eigenaar is van een door hemzelf of zijn gezin bewoonde woning met bijbehorend erf, een woonwagen of een woonschip en die uitsluitend recht heeft op bijzondere bijstand als bedoeld in deze beleidsregels, kan de bijzondere bijstand verleend worden in de vorm van een geldlening met zekerheidstelling op het vermogen in de eigen woning, woonwagen of het woonschip.
2. Voor zover bijzondere bijstand verleend wordt als bedoeld in onderdeel 1, wordt deze gezeerd door middel van een hypotheekovereenkomst, waar het de eigen woning met bijbehorend erf betreft, dan wel een pandovereenkomst, waar het de woonwagen of het woonschip betreft.
3. Bijzondere bijstand wordt slechts dan met zekerheidstelling op de eigen woning met bijbehorend erf, woonwagen of woonschip verleend, indien de kosten van bijstand over een periode van twaalf maanden, te rekenen vanaf de eerste dag waarover bijstand wordt verleend, naar verwachting een bedrag van € 500,00 zullen overschrijden.
4. Indien de kosten van bijstand over een periode van twaalf maanden naar verwachting een bedrag van € 500,00 niet overschrijden, is beleidsregel 19 niet van toepassing en

wordt de bijzondere bijstand verleend met inachtneming van de bepalingen van de wet en de overige voorschriften in deze beleidsregels.

5. Indien de bijzondere bijstand verleend wordt als bedoeld in onderdeel 1, is ten aanzien van die bijstand het bepaalde in artikel 34, tweede lid, onderdeel b, en artikel 50 van de wet van overeenkomstige toepassing.

DRAAGKRACHT

20. Draagkrachtloos inkomen

Voor de toepassing van de bepalingen van deze beleidsregels geldt – met uitzondering van het bepaalde in beleidsregel 21, eerste lid, onderdeel c – dat er geen sprake is van draagkracht voor zover het netto-inkomen van de belanghebbende de grens van 110% van de op hem van toepassing zijnde bijstandsnormen niet overschrijdt.

21. In aanmerking te nemen draagkracht

1. Als draagkracht wordt in aanmerking genomen:
 - a. indien het netto maandelijks inkomen – nadat de in de beleidsregels genoemde aftrekposten daarop in mindering zijn gebracht – hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm, maar lager of gelijk aan 140% van de toepasselijke bijstandsnorm: 35% van het inkomen, voor zover dat meer is dan de toepasselijke bijstandsnorm;
 - b. indien het netto maandelijks inkomen – nadat de in de beleidsregels genoemde aftrekposten daarop in mindering zijn gebracht – hoger is dan 140% van de toepasselijke bijstandsnorm: 50% van het inkomen, voor zover dat meer is dan de toepasselijke bijstandsnorm;
 - c. in geval van bijzondere bijstand voor woonkostentoeslag: indien het netto maandelijks inkomen – nadat de in de beleidsregels genoemde aftrekposten daarop in mindering zijn gebracht – hoger is dan de toepasselijke bijstandsnorm: 100% van het inkomen, voor zover dat meer is dan de toepasselijke bijstandsnorm;
 - d. het gehele vermogen voor zover dit de op de belanghebbende van toepassing zijnde vermogensgrens als bedoeld in artikel 34, derde lid, van de wet overschrijdt.
2. Het bedrag dat na toepassing van de onderdelen a. tot en met c. resteert als draagkracht wordt omgerekend naar een jaarbedrag.

22. Niet in aanmerking te nemen middelen bij het vaststellen van draagkracht

1. Bij de berekening van de draagkracht van de belanghebbende worden in alle gevallen de volgende middelen buiten beschouwing gelaten:
 - a. de middelen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdelen a tot en met r, van de wet;

- b. de vermogensbestanddelen als bedoeld in artikel 34, tweede lid, onderdelen a tot en met e, van de wet;
- c. de langdurigheidstoeslag als bedoeld in artikel 36 van de wet;
- d. de vrijlating oudedagsvoorziening, zoals bepaald in artikel 33, lid 5, van de wet.

23. Draagkrachtperiode

1. De draagkracht wordt telkens vastgesteld voor een periode van twaalf maanden, beginnend op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag om bijzondere bijstand werd ingediend.
2. Indien de belanghebbende binnen de in onderdeel 1 genoemde periode een nieuwe verstrekking aanvraagt, wordt geen nieuwe draagkrachtberekening gemaakt.

24. Afwijkende periode voor draagkracht

In afwijking van het gestelde in beleidsregel 23 kan de draagkracht voor een kortere of langere periode vastgesteld worden, indien de periode waarop de kosten betrekking hebben daartoe aanleiding geeft.

25. Draagkracht bij eenmalige kosten

Wanneer de bijzondere bijstand betrekking heeft op eenmalige kosten wordt de draagkracht als een bedrag ineens in aanmerking genomen.

26. Draagkracht bij periodieke kosten

Wanneer de bijzondere bijstand betrekking heeft op periodieke kosten wordt de draagkracht in afwijking van het gestelde in beleidsregel 24 in maandelijkse termijnen in aanmerking genomen.

27. Aftrekposten bij berekening draagkracht

1. Bij de berekening van de draagkracht worden – voor zover de belanghebbende voor de te benoemen aftrekposten geen bijzondere bijstand ontvangt – op het netto maandelijks inkomen van de belanghebbende de volgende uitgaven in mindering gebracht:
 - a. de voor rekening van de belanghebbende blijvende kosten van de nominale premie op grond van de Zorgverzekeringswet, die het verschil bedragen tussen de maximale zorgtoeslag en de daadwerkelijk ontvangen zorgtoeslag;
 - b. de voor rekening van de belanghebbende blijvende woonkosten die het verschil bedragen tussen de maximale huurtoeslag en de daadwerkelijk ontvangen huurtoeslag;
 - c. de voor rekening van de belanghebbende blijvende kosten van kinderopvang, die het verschil bedragen tussen de maximale kinderopvangtoeslag en de daadwerkelijk ontvangen kinderopvangtoeslag.

VERMOGEN

28. Vermogen boven het vrij te laten bescheiden vermogen

Het vermogen dat de op de belanghebbende van toepassing zijnde vermogensgrens als bedoeld in artikel 34, derde lid, van de wet overschrijdt, wordt geheel als draagkracht aangemerkt.

29. Vermogen met een bepaalde bestemming

1. Bij de beoordeling van de middelen van de belanghebbende wordt het vermogen met een bepaalde bestemming vrijgelaten. Er moeten voldoende waarborgen aanwezig zijn dat het vermogen ook voor de bestemming gebruikt zal worden. De bestemming zelf moet, gelet op alle omstandigheden en uit een oogpunt van bijstandsverlening, verantwoord geacht worden.
2. Bij de beoordeling van de vraag of bestanddelen van het vermogen voldoen aan de criteria en waarborgen als bedoeld in onderdeel 1 zijn de beleidsregels voor het vaststellen van het vermogen van toepassing.

30. Vermogen dat in redelijkheid niet te gelde gemaakt kan worden gemaakt

1. Vermogen waarvan in redelijkheid niet verlangd kan worden dat dit te gelde wordt gemaakt, wordt buiten beschouwing gelaten.

BIJZONDERE BIJSTAND VOOR DUURZAME GEBRUIKSGOEDEREN

31. Kosten van aanschaf van duurzame gebruiksgoederen

De aanschafkosten van duurzame gebruiksgoederen worden geacht bestreden te kunnen worden uit het normaal ter beschikking staande inkomen. De bijstandsuitkering dan wel een inkomen, dat wat betreft de hoogte ervan ten minste gelijk is aan de op de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm, wordt in elk geval geacht toereikend te zijn. In het inkomen wordt voldoende ruimte aanwezig geacht om voor deze kosten te reserveren dan wel deze achteraf gespreid te betalen.

32. Leenbijstand

Indien bijzondere bijstand wordt verleend voor duurzame gebruiksgoederen, gebeurt dat in de vorm van een renteloze geldlening.

33. Bijstand om niet

In afwijking van het gestelde in beleidsregel 32 kan bijstand voor duurzame gebruiksgoederen op grond van individuele omstandigheden van de persoon of het gezin om niet (als gift) verleend worden.

34. Reserveringscapaciteit

1. De belanghebbende wordt geacht 6% van het netto ter beschikking staande inkomen te gebruiken voor reservering voor de aanschaf en vervanging van duurzame gebruiksgoederen. De reserveringsruimte van 6% is ook van toepassing op inkomsten van belanghebbenden die in een inrichting verblijven.
2. Het bepaalde in onderdeel 1 van deze beleidsregel is niet van toepassing ten aanzien van personen die gedurende een periode van drie jaar of langer onafgebroken een inkomen hebben (ontvangen) dat de grens van 110% van de voor belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm niet overtreft cq heeft overtroffen.

35. Aflossingsbedragen leenbijstand

1. Het aflossingsbedrag voor geldleningen wordt bepaald op 6% van de toepasselijke maandelijkse bijstandsnorm. Wanneer de geldlening het gevolg is geweest van verwijtbaar handelen of een betoond tekortschietend besef van verantwoordelijkheid van belanghebbende, wordt het aflossingsbedrag vastgesteld op 6% van de toepasselijke maandelijkse bijstandsnorm zonder mogelijkheid van kwijtschelding.
2. Wanneer er na de beëindiging van de uitkering alleen dient te worden afgelost op geldleningen, blijft de aflossing gehandhaafd op 6% van de toepasselijke maandelijkse bijstandsnorm.
3. De bedragen die gehanteerd worden voor aflossing van leenbijstand voor duurzame gebruiksgoederen, alsmede die voor terugbetaling van andere vormen van bijzondere bijstand worden vastgelegd in aflossingstabellen.

36. Aflossingsbedragen voor belanghebbenden die in een inrichting verblijven

Bij belanghebbenden die in een inrichting verblijven wordt de aflossing vastgesteld op 6% van de norm alleenstaande met een toeslag van 20%.

37. Overige bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening

1. Bijzondere bijstand wordt verleend in de vorm van een renteloze geldlening indien:
 - a. redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de belanghebbende op korte termijn over de betreffende periode of ten aanzien van de kosten waarvoor bijstand wordt verleend over voldoende middelen zal beschikken om in de kosten van het bestaan te voorzien;
 - b. de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid;
 - c. de aanvraag een door de belanghebbende te betalen waarborgsom betreft;
 - d. het bijstand ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast betreft.
2. Ten aanzien van de geldlening als bedoeld in het eerste lid is beleidsregel 35 van overeenkomstige toepassing.

38. Kwijtschelding van leenbijstand

Indien de belanghebbende gedurende in totaal 36 maanden de vastgestelde aflossingsbedragen volledig en feitelijk heeft voldaan, wordt het dan resterende bedrag van de vordering kwijtgescholden, tenzij er leenbijstand is verstrekt op grond van artikel 48 lid 2 van de wet.

BIJZONDERE BIJSTAND VOOR WOONKOSTEN

39. Definitie begrip woonkosten

1. Wanneer in deze beleidsregels gesproken wordt over woonkosten, worden daaronder de volgende kosten verstaan:
 - a. voor een huurwoning: de op de aanvangsdatum van het lopende tijdvak geldende huurprijs als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag;
 - b. voor een eigen woning: de tot een bedrag per maand omgerekende som van de ten behoeve van de financiering van de woning netto verschuldigde hypotheekrente, de in verband met het in eigendom hebben van de woning te betalen zakelijke lasten en een naar omstandigheden vast te stellen bedrag voor onderhoud;
 - c. voor een woonwagen in huur dan wel in eigendom: de tot een bedrag per maand herleide woonkosten als bedoeld in artikel 5, tweede lid van de Beschikking geldelijke steun ten behoeve van het bekostigen van de bewoning van een woonwagen;
 - d. voor een woonschip: de tot een bedrag per maand herleide geldende prijs die betaald moet worden voor een legale ligplaats voor het woonschip, vermeerderd met de door de eigenaar van het woonschip te betalen zakelijke lasten en een naar de omstandigheden vast te stellen bedrag voor onderhoud.

40. Voorliggende voorzieningen

1. De tegemoetkoming van de Belastingdienst in de vorm van een huurtoeslag op grond van de Wet op de huurtoeslag is in relatie tot bijstandsverlening voor woonkosten een voorliggende voorziening, die passend en toereikend wordt geacht.
2. Bijzondere bijstand wordt niet verleend, indien het gaat om woonkosten die voor rekening van de belanghebbende blijven, waarin niet voorzien wordt door middel van de huurtoeslag als bedoeld in het eerste lid.

41. Weigeringsgronden

Bijzondere bijstand kan niet worden verleend aan de Nederlander of de daarmee gelijkgestelde die geen recht op een huurtoeslag heeft, omdat hij medebewoning

heeft van een niet rechthebbende vreemdeling met wie hij geen huwelijksrelatie of anderszins een nauwe (familie)relatie heeft. Het is de verantwoordelijkheid van de belanghebbende ervoor te zorgen dat hij zijn recht op een huurtoeslag te gelde kan maken. Het gemis aan een huurtoeslag ten gevolge van de keuze voor een illegale huisgenoot kan niet op de bijstand afgewenteld worden. De hogere woonkosten zijn vermijdbaar en derhalve niet noodzakelijk

42. Bijzondere bijstand in afwachting van aanspraak op een huurtoeslag

1. De belanghebbende die een huurwoning bewoont waarvan de woonkosten niet hoger zijn dan de aftoppingsgrens als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag en die nog geen aanspraak kan maken op een huurtoeslag, heeft recht op een toeslag in de woonkosten. De hoogte van de toeslag wordt vastgesteld aan de hand van de Wet op de huurtoeslag-systematiek.
2. De toeslag als bedoeld in onderdeel 1 wordt uiterlijk verleend tot het einde van de periode waarover de belanghebbende nog geen aanspraak op een huurtoeslag heeft en wordt daarna beëindigd. Wanneer een tussentijdse wijziging in de omstandigheden van de belanghebbende daartoe aanleiding geeft, wordt verlening van de toeslag op dat moment gewijzigd dan wel beëindigd.
3. De belanghebbende die Nederlander is of daarmee gelijkgesteld is en die medebewoning heeft van een illegale vreemdeling met wie hij een huwelijksrelatie of anderszins een nauwe (familie)relatie heeft, heeft geen recht op een huurtoeslag. Hij kan geen aanspraak maken op een voorliggende voorziening. Op basis van een afweging van alle omstandigheden in het individuele geval heeft hij recht op bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag. De hoogte van de toeslag wordt vastgesteld op basis van het inkomen als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag. De toeslag wordt verleend tot het einde van de lopende periode, waarover de belanghebbende geen aanspraak heeft op een huurtoeslag.

43. Bijzondere bijstand voor woonkosten bij bewoning van een eigen woning

De belanghebbende die een eigen woning bewoont, waarvan de woonkosten niet hoger zijn dan de maximale huurgrens als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag, heeft recht op een toeslag in de woonkosten. De hoogte van de toeslag wordt vastgesteld aan de hand van de Wet op de huurtoeslag-systematiek.

44. Bijzondere bijstand voor woonkosten van een woning waarvan de woonkosten hoger zijn dan de maximale huurgrens

1. De belanghebbende die een huurwoning of een eigen woning bewoont, waarvan de woonkosten hoger zijn dan het grensbedrag voor de berekening van de individuele huurtoeslag als bedoeld in de Wet op de huurtoeslag, heeft recht op bijzondere bijstand in de woonkosten indien er sprake is van een uit bijzondere omstandigheden voortkomende noodzaak om de dure woning te bewonen.
2. De hoogte van de in lid 1 bedoelde toeslag wordt vastgesteld aan de hand van de Wet op de huurtoeslag-systematiek. Het meerdere boven de grens zoals genoemd in lid 1 wordt volledig in aanmerking genomen bij de bepaling van de hoogte van de bijstandsverlening.
De grens zoals in lid 1. genoemd, wordt per kalenderjaar vastgesteld en wordt telkens op 1 juli van een kalenderjaar aangepast aan de ontwikkelingen betreffende de Wet op de huurtoeslag.
3. Aan de verlening van de toeslag als bedoeld in lid 1 worden de volgende voorwaarden verbonden:
 - a. belanghebbende dient zich onverwijld als woningzoekende te laten inschrijven voor woonruimte, waarvoor hij op grond van zijn inkomen in aanmerking kan komen voor een huurtoeslag;
 - b. belanghebbende dient elke woning als bedoeld in onderdeel a te accepteren, voor zover dat in redelijkheid van hem verlangd kan worden;
 - c. belanghebbende dient zelf ook pogingen te ondernemen om woonruimte te verwerven, waarvan de woonkosten in zodanige overeenstemming met zijn inkomen zijn, dat hij voor die kosten aanspraak kan maken op een huurtoeslag;
4. Indien de belanghebbende niet aan één of meer van de in lid 3 genoemde voorwaarden voldoet, kan de toeslag in de woonkosten verlaagd dan wel beëindigd worden.
5. Indien de belanghebbende behalve de woonkosten aan de verhuurder ook kosten van dienstverlening, die voor de belanghebbende noodzakelijk is, verschuldigd is, kan van het bepaalde in deze beleidsregel afgeweken worden.

45. Toepassing draagkrachtbeginselen

Bij de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand voor woonkosten zijn de bepalingen ten aanzien van het vaststellen van de draagkracht van de belanghebbende, zoals die zijn neergelegd in beleidsregel 21, eerste lid, onderdeel c, van toepassing.

BIJZONDERE BIJSTAND IN DE KOSTEN VAN VERZEKERING TEGEN ARBEIDSONGESCHIKTHEID

46. Bijzondere bijstand in de kosten van verzekering tegen arbeidsongeschiktheid

1. De belanghebbende die zelfstandige is als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van het Besluit Bijstandsverlening zelfstandigen 2004 (Staatsblad 2003, nummer 390) en die aanspraak heeft op algemene bijstand op grond van dat Besluit, heeft recht op bijzondere bijstand in de kosten van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld op het bedrag van de ten laste van de zelfstandige komende premie van verzekering tegen arbeidsongeschiktheid, voor zover deze premie uit een oogpunt van bijstandsverlening aanvaardbaar is.

BIJZONDERE BIJSTAND IN KOSTEN VAN LIJKBEZORGING

47. Kosten van lijkbezorging

1. De belanghebbende op wie overeenkomstig de bepalingen in het huwelijksgoederenrecht en het erfrecht de plicht rust de kosten van lijkbezorging van bloedverwanten te voldoen heeft, voor zover het zijn aandeel in de kosten betreft, recht op bijzondere bijstand.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand ten behoeve van een overledene wordt – indien een belanghebbende (of meer dan één belanghebbende) voor zijn (hun) deel ten behoeve van die overledene aanspraak maakt (maken) op bijzondere bijstand – vastgesteld aan de hand van richtprijzen, zoals die in het Prijzenboek Leidschendam-Voorburg zijn opgenomen.
3. Op de bijzondere bijstand als bedoeld in het tweede lid worden uitkeringen uit verzekeringen, slottermijnen of dergelijke, volledig in mindering gebracht.

48. Toepassing draagkrachtbeginselen

1. De bepalingen ten aanzien van de draagkracht van de belanghebbende, zoals bedoeld in de beleidsregels 20 tot en met 27 zijn van overeenkomstige toepassing op de bijzondere bijstand voor de kosten van lijkbezorging.

CATEGORIALE BIJZONDERE BIJSTAND

49. Doelgroep chronisch zieken en gehandicapten

1. De belanghebbende die behoort tot de categorie van chronisch zieken en gehandicapten of de belanghebbende die de zorg heeft voor een tot zijn last komend kind die behoort tot deze categorie, die een inkomen ontvangt dat niet hoger is dan

maximaal 110% van de voor hem van toepassing zijnde bijstandsnorm en die niet in een inrichting verblijft, heeft recht op een tegemoetkoming door middel van bijzondere bijstand.

Onder chronisch zieken en gehandicapten wordt verstaan, personen die 1 jaar of langer onafgebroken gebruikmaken van thuiszorg of voorafgaand een indicatie ontvangen voor tenminste 1 jaar of; gebruik maken van een persoonsgebonden budget (PGB) voor AWBZ zorg of; gebruik maken van een periodiek verstrekte Wmo- of voormalige WVG-voorziening (taxivergoeding, rolstoel, hulpmiddelen in woning) of; een uitkering ontvangen op grond van de WAO/WIA/WAJONG of; beschikken over een invalidenparkeerkaart met de duur van tenminste 1 jaar.

2. Onder 'bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan' worden de volgende kostensoorten verstaan, nader omschreven als verborgen kosten:
 - a. kosten van bloemen, extra telefoonkosten, aankopen gericht op geven van waardering, bijdrage in extra reiskosten. Deze opsomming is niet limitatief;
 - b. de tegemoetkoming wordt maximaal eenmaal per kalenderjaar per persoon toegekend, mits aangevraagd in dat kalenderjaar.

50. Doelgroep 65 jaar en ouder

1. De belanghebbende die behoort tot de categorie van personen van 65 jaar of ouder, die een inkomen ontvangt dat niet hoger is dan maximaal 110% van de voor hem van toepassing zijnde bijstandsnorm, heeft recht op een tegemoetkoming in de onder 3a en b genoemde kosten door middel van bijzondere bijstand.
2. De belanghebbende, zoals omschreven onder lid 1, die tevens behoort tot de categorie van chronisch zieken en gehandicapten of die de zorg heeft voor een tot zijn last komend kind die behoort tot deze categorie en die niet in een inrichting verblijft, heeft recht op een tegemoetkoming in de onder 3c genoemde kosten door middel van bijzondere bijstand. Onder chronisch zieken en gehandicapten wordt verstaan, personen die 1 jaar of langer onafgebroken gebruikmaken van thuiszorg of voorafgaand een indicatie ontvangen voor tenminste 1 jaar of; gebruik maken van een persoonsgebonden budget (PGB) voor AWBZ zorg of; gebruik maken van een periodiek verstrekte Wmo- of voormalige WVG-voorziening (taxivergoeding, rolstoel, hulpmiddelen in woning) of; beschikken over een invalidenparkeerkaart met de duur van tenminste 1 jaar.
3. Onder 'bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan' worden de volgende kostensoorten verstaan:
 - a. de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen;
 - b. de kosten van abonnementen, zoals het abonnement op een krant of een tijdschrift;
 - c. de kosten van bloemen, extra telefoonkosten, aankopen gericht op geven van waardering, bijdrage in extra reiskosten. (Deze opsomming is niet limitatief.)

4. a. de onder lid 1 genoemde kostensoorten worden maximaal eenmaal per huishouden per kalenderjaar toegekend, mits aangevraagd in dat kalenderjaar. Een combinatie van kostensoorten is mogelijk. Voor elk van de genoemde kostensoorten geldt het daarbij behorende vastgestelde bedrag per kalenderjaar.
- b. de onder lid 2 genoemde kostensoorten worden maximaal eenmaal per kalenderjaar per persoon toegekend, mits aangevraagd in dat kalenderjaar.

51. Aanvraag en betaling van de categoriale bijzondere bijstand

1. De categoriale bijzondere bijstand als bedoeld in de beleidsregels 49 en 50 wordt slechts op aanvraag van de belanghebbende verstrekt. De bijzondere bijstand wordt verstrekt in de vorm van een tegemoetkoming om niet (als gift) en wordt als een bedrag ineens uitbetaald. De belanghebbende hoeft zich achteraf niet te verantwoorden ten aanzien van de bestemming van het ontvangen bedrag.

BIJZONDERE BIJSTAND VOOR SPECIFIEKE KOSTENSOORTEN

52. Bijzondere bijstand in legeskosten bij verblijfsvergunningen

1. Bijzondere bijstand in de legeskosten bij verblijfsvergunningen is slechts mogelijk, indien de legeskosten verband houden met de eerste vestiging van kinderen tot 18 jaar die bij hun vestiging in Nederland tot het gezin gaan behoren van een reeds rechtmatig in Nederland gevestigde ouder en die tot zijn last komen. Deze kosten komen ten laste van de reeds rechtmatig gevestigde ouder en vinden hun oorsprong derhalve in Nederland.
2. Indien de legeskosten bij verblijfsvergunningen verband houden met de eerste vestiging van de echtgenoot/echtgenote met een machtiging tot voorlopig verblijf, kan daarvoor geen bijzondere bijstand verleend worden. Deze belanghebbende is op het moment van het ontstaan van de kosten NIET een met een Nederlander gelijkgesteld persoon (artikel 11, lid 2 en 3 van de wet). De kosten komen ten laste van de belanghebbende zelf en vinden hun oorsprong buiten Nederland.
3. Indien de legeskosten bij verblijfsvergunningen verband houden met de verlenging van de verblijfsvergunning kan daarvoor in het algemeen geen bijzondere bijstand verleend worden. De kosten zijn voorzienbaar en dienen uit het normale ter beschikking staande inkomen bestreden te worden. Er is geen sprake van kosten die door bijzondere individuele omstandigheden bepaald worden.

53. Bijzondere bijstand in de kosten van verblijf in een hospice

1. Een hospice is een thuisvervangende omgeving voor mensen die in de laatste fase van hun leven verkeren en niet meer thuis kunnen blijven.

2. Voorwaarde voor opname in een hospice is dat daartoe een medische of sociale indicatie is afgegeven.
3. Een hospice richt zich op het bieden van verpleging of verzorging van hulpbehoevenden en het bieden van slaapgelegenheid, waarbij gedurende meer dan de helft van een etmaal de mogelijkheid van hulpverlening of begeleiding aanwezig is. Een hospice is derhalve aan te merken als een inrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, van de wet.
4. Bijzondere bijstand in de kosten van het verblijf in een hospice is mogelijk voor zover die kosten niet op grond van een voorliggende voorziening (aanvullende ziektekostenverzekering) vergoed worden en de belanghebbende daarop aanspraak kan maken.
5. De bijzondere bijstand wordt verleend tot het maximale bedrag voor de eigen bijdrage per dag gelijk aan de vergoeding uit de collectieve verzekering.
6. De bepalingen ten aanzien van de draagkracht van de belanghebbende, zoals bedoeld in de beleidsregels 20 tot en met 27 zijn van overeenkomstige toepassing op de bijzondere bijstand voor de kosten van het verblijf in een hospice.

54. Bijzondere bijstand in de kosten van financieel beheer

1. De kosten van het voeren van financieel beheer of budgetbeheer (het doen verzorgen van de eigen financiële administratie door derden, zoals de Stichting CAV te Rijswijk) behoren tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan en dienen uit het normale ter beschikking staande inkomen te worden bestreden. Voor deze kosten kan in het algemeen geen bijzondere bijstand verleend worden.
2. In afwijking van het gestelde in lid 1 komen de kosten van financieel beheer dan wel budgetbeheer in de volgende situaties wel voor bijzondere bijstand in aanmerking:
 - a. wanneer de belanghebbende op grond van een rechterlijke uitspraak onder bewind is gesteld en een afwijkende vergoeding is vastgesteld, wordt voor de meerkosten bijzondere bijstand verstrekt;
 - b. wanneer de belanghebbende op grond van een rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld en een afwijkende vergoeding is vastgesteld, wordt voor de meerkosten bijzondere bijstand verstrekt;
3. De bepalingen ten aanzien van de draagkracht van de belanghebbende, zoals bedoeld in de beleidsregels 20 tot en met 27 zijn van overeenkomstige toepassing.

55. Bijzondere bijstand in de kosten van aanschaf van een computer

1. Een computer wordt beschouwd als een duurzaam gebruiksgoed. De aanschaf en vervanging van duurzame gebruiksgoederen dienen – met inachtneming van artikel 35 van de wet – uit het eigen, normaal ter beschikking staande inkomen gefinancierd te worden, het zij door reservering vooraf dan wel door het treffen van een betalingsregeling of lening achteraf. Duurzame gebruiksgoederen (computers) behoren daarmee tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, waarvoor in het algemeen geen bijzondere bijstand verleend kan worden.

2. In de beoordeling van een aanvraag om bijzondere bijstand voor een computer dient nadrukkelijk betrokken te worden of de belanghebbende gebruik kan maken van openbare voorzieningen, zoals een internetcafé of een bibliotheek. Is dat het geval, dan is er sprake van een passende en toereikende voorziening, waarop de belanghebbende ook aanspraak kan maken. In dergelijke gevallen wordt geen bijzondere bijstand verleend.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en het tweede lid kan, na toetsing van de noodzaak van de aanschaf of vervanging, wel bijzondere bijstand verleend worden in de aanschafkosten van een computer met toebehoren in de navolgende gevallen:
 - a. de bijstand kan door de verzorgende ouder(s) aangevraagd worden ten behoeve van de tot zijn last komende kind(eren), vanaf het moment dat hij/zij het voortgezet onderwijs (gaan) bezoeken, tot het moment dat het laatste tot zijn last komende kind de leeftijd van 18 jaar bereikt;
 - b. de belanghebbende dient de noodzaak van de aanschaf of vervanging van een computer aan te tonen;
 - c. de belanghebbende dient de aanschaf van de computer achteraf aan te tonen door het overleggen van bewijsstukken;
 - d. de bijzondere bijstand voor aanschaf van de computer wordt verleend in de vorm van een lening voor de werkelijke kosten van aanschaf of vervanging tot maximaal het normbedrag zoals in de bijlage vermeld;
 - e. de bijzondere bijstand in de vorm van een lening dient te worden terugbetaald in maandelijkse termijnen van € 15,00. De aflossing komt bovenop eventuele andere aflossingen (van 6% van de toepasselijke bijstandsnorm) van belanghebbende. Nadat de belanghebbende gedurende in totaal 36 maanden volledig aan deze aflossingsplicht heeft voldaan, wordt het restant van de vordering kwijtgescholden;
 - f. per huishouden kan bijzondere bijstand voor maximaal één computer verstrekt worden;
 - g. de belanghebbende kan ten behoeve van tot zijn last komende kind(eren) eenmaal in een periode van vijf jaar bijzondere bijstand aanvragen in de kosten van aanschaf of vervanging van een computer, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand, waarin de bijzondere bijstand voor een computer voor het eerst is aangevraagd;
 - h. de kosten die verband houden met het gebruik en het onderhoud (papier, inkt, en dergelijke) komen niet voor bijstandsverlening in aanmerking.
4. De bepalingen ten aanzien van de draagkracht van de belanghebbende, zoals bedoeld in de beleidsregels 20 tot en met 27 zijn van overeenkomstige toepassing op de bijzondere bijstand in de kosten van aanschaf dan wel vervanging van een computer met toebehoren.

56. Bijzondere bijstand als tegemoetkoming in de kosten van internet

1. Voor gezinnen met een laag inkomen en kinderen tot 18 jaar in het voortgezet onderwijs is het mogelijk bijzondere bijstand te verlenen als tegemoetkoming in de kosten van internet tot een gemaximeerd vastgesteld normbedrag zoals in de bijlage vermeld per huishouden per maand.
2. Ouders met kinderen in het voortgezet onderwijs kunnen voor bijzondere bijstand in aanmerking komen, indien zij voldoen aan de volgende criteria:
 - a. een inkomen hebben dat niet hoger is dan 110% van de op de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm;
 - b. één of meer kinderen tot 18 jaar hebben die het voortgezet onderwijs volgen;
 - c. de noodzaak van de kosten dient aangetoond te worden en van de te maken kosten dienen bewijsstukken overgelegd te worden.

57. Bijzondere bijstand in schoolkosten

1. Gezinnen met een laag inkomen en schoolgaande kinderen – vooral in het voortgezet onderwijs – bekleden als gevolg van het feit dat zij kosten moeten maken in verband met het naar school gaan van kinderen een ongunstige financiële positie. Zij hebben in het algemeen niet de ruimte om te reserveren voor uitgaven ter vrije besteding.
2. Onder schoolkosten worden onder meer de volgende kosten verstaan: studieboeken, schoolgeld, een fiets, sportkleding, overblijfkosten, schoolreisje, ouderbijdrage. Deze opsomming is niet limitatief.
3. Ouders met kinderen die onderwijs volgen, basisonderwijs en/of voortgezet onderwijs, kunnen voor bijzondere bijstand in schoolkosten in aanmerking komen, indien zij voldoen aan de volgende criteria:
 - a. een inkomen hebben dat niet hoger is dan 110% van de op de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm;
 - b. één of meer kinderen hebben die het basisonderwijs volgen, en/of
 - c. één of meer kinderen hebben die het voortgezet onderwijs volgen;
 - d. van wie het kind / de kinderen op 1 augustus van een kalenderjaar nog niet de 18-jarige leeftijd bereikt heeft / hebben;
 - e. de noodzaak van de kosten dient aangetoond te worden en van de te maken kosten dienen bewijsstukken overgelegd te worden (bonnen, inschrijfbewijzen et cetera).
4. De bijzondere bijstand is een tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in het eerste en tweede lid en kan verleend worden tot het in de bijlage genoemde bedrag.
5. In afwijking van het gestelde in het derde lid, onderdeel a, kan aan de belanghebbende, wiens inkomen hoger is dan 110% van de op de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm, bijzondere bijstand in schoolkosten verleend worden met inachtneming van de bepalingen omtrent de draagkracht van de belanghebbende, zoals bedoeld in de beleidsregels 20 tot en met 27.

6. De bijzondere bijstand kan eenmaal per schooljaar na 1 augustus van dat jaar aangevraagd worden. Een schooljaar begint op 1 augustus en eindigt op 31 juli van het daaropvolgende kalenderjaar.

58. Bijzondere bijstand ten behoeve van sport en/of culturele activiteiten

1. Gezinnen met een laag inkomen en schoolgaande kinderen – vooral in het voortgezet onderwijs – ondervinden belemmeringen van financiële aard bij deelname van tot het gezin behorende kinderen aan sportieve en/of culturele activiteiten als gevolg van het feit dat zij kosten moeten maken in verband met de aanschaf van benodigdheden, contributie, lidmaatschap of lesgeld. Zij hebben doorgaans niet de ruimte om te reserveren voor uitgaven ter vrije besteding. Voor deze kosten ten behoeve van sport en/of culturele activiteiten kan bijzondere bijstand verstrekt worden.
2. Onder lid 1 genoemde kosten worden onder meer de volgende kosten verstaan: contributie, lidmaatschap, lesgeld, sporttenues bij sportactiviteiten in georganiseerd verband danwel bij overige activiteiten aan de activiteit verbonden specifieke kosten voortvloeiend uit kledingvoorschriften en/of aanschaf van attributen. Deze opsomming is niet limitatief.
3. Ouders met kinderen die onderwijs volgen, basisonderwijs en/of voortgezet onderwijs, kunnen voor bijzondere bijstand in deze kosten in aanmerking komen, indien zij voldoen aan de volgende criteria:
 - a. een inkomen hebben dat niet hoger is dan 110% van de op de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm;
 - b. één of meer kinderen hebben die het basisonderwijs volgen, en/of
 - c. één of meer kinderen hebben die het voortgezet onderwijs volgen;
 - d. van wie het kind / de kinderen op 1 januari van een kalenderjaar nog niet de 18-jarige leeftijd bereikt heeft / hebben;
 - e. de noodzaak van de kosten dient aangetoond te worden en van de te maken kosten dienen bewijsstukken overgelegd te worden (inschrijfbewijs et cetera).
4. De bijzondere bijstand is een tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in het eerste en tweede lid en kan eenmaal per schooljaar, vanaf 1 augustus, worden toegekend. Een schooljaar begint op 1 augustus en eindigt op 31 juli van het daaropvolgende jaar.

**BIJZONDERE BIJSTAND AAN PERSONEN DIE RECHTENS GEDWONGEN ZIJN
OPGENOMEN IN PSYCHIATRISCHE ZIEKENHUIZEN**

59. Doelgroepen

Deze beleidsregels zijn van toepassing in geval het aanvragen om bijzondere bijstand betreft ten aanzien van de volgende doelgroepen:

1. Mensen die gedwongen opgenomen worden in psychiatrische ziekenhuizen op grond van de BOPZ;
2. Mensen die gedwongen opgenomen worden in psychiatrische ziekenhuizen op grond van artikel 37, eerste lid, WvSr;
3. Mensen die op grond van artikel 37b WvSr in een Tbs-kliniek opgenomen worden na ontslag van alle rechtsvervolging.

60. Beperkingen

1. Bijzondere bijstand voor de kostensoorten als bedoeld in deze beleidsregels kan slechts worden verleend, voor zover de belanghebbende daarin niet kan voorzien vanuit het inkomen en het aanwezige vermogen.

61. Huisvestingskosten

1. Een belanghebbende die behoort tot een van de doelgroepen als bedoeld in beleidsregel 59 en op wie de beperkingen als bedoeld in beleidsregel 60 niet van toepassing zijn, maakt aanspraak op bijzondere bijstand in de huisvestingskosten;
2. Onder huisvestingskosten worden verstaan: de voor rekening van de belanghebbende blijvende huurlasten – na aftrek van de door de belanghebbende ontvangen huurtoeslag – voor de door hem bewoonde woning, zo nodig verhoogd met de door hem verschuldigde energielasten (vastrecht);
3. Wanneer de belanghebbende een door hemzelf bewoonde koopwoning bewoont, worden onder huisvestingskosten verstaan: de rentelasten die aan de door belanghebbende afgesloten hypotheek verbonden zijn, zo nodig verhoogd met de door hem verschuldigde energielasten (vastrecht).

62. Persoonlijke uitgaven

1. Een belanghebbende die behoort tot een van de doelgroepen als bedoeld in beleidsregel 59 en op wie de beperkingen als bedoeld in beleidsregel 60 niet van toepassing zijn, maakt aanspraak op bijzondere bijstand in de persoonlijke uitgaven;
2. Onder persoonlijke uitgaven worden verstaan: het normbedrag als bedoeld in artikel 23, eerste lid, onderdeel a, van de wet, voor een alleenstaande die in een inrichting verblijft;
3. Het in lid 2 bedoelde bedrag wordt in verband met de invoering van de Zorgverzekeringswet verhoogd met het bedrag als bedoeld in artikel 23, tweede lid, onderdeel a, van de wet.

63. Periode waarover de bijzondere bijstand verstrekt wordt

1. De bijzondere bijstand als bedoeld in beleidsregel 61 wordt verstrekt gedurende maximaal zes maanden na de datum waarop de belanghebbende rechtens gedwongen is opgenomen;

2. De in lid 1 genoemde periode kan – na een daartoe separaat ingesteld onderzoek – eenmalig met maximaal zes maanden verlengd worden.

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

64. Richtprijzen

1. Het college stelt een lijst met richtprijzen voor de verlening van de bijzondere bijstand vast. Als zodanig gebruikt het college de meest recente uitgave van de Prijzengids Leidschendam-Voorburg: Richtprijzen voor de verlening van bijstand in duurzame gebruiksgoederen.

65. Vaststelling en herziening van beleidsregels

1. Het college doet in de Gemeenterubriek mededeling van de vaststelling en van toekomstige herziening van deze beleidsregels. De vastgestelde beleidsregels dan wel de herziening daarvan treden de dag daarna in werking, tenzij het college anders bepaalt.
2. Indien de vaststelling van deze beleidsregels dan wel toekomstige herzieningen daarvan leiden tot vermindering van lopende uitkeringsrechten, treedt die vermindering pas in op de eerste dag van het nieuwe, voor de belanghebbende van toepassing zijnde draagkrachtjaar.
3. Deze beleidsregels en toekomstige herzieningen daarvan zijn openbaar. Een gratis exemplaar ervan is voor een ieder te verkrijgen bij de ServiceCentra in Leidschendam of Voorburg.

66. Herziening van bedragen

1. Het college herzielt de bedragen in de bij deze beleidsregels opgenomen tabellen van aflossingsbedragen leenbijstand en het Prijzenboek Leidschendam-Voorburg jaarlijks op 1 januari. De herziening bedraagt een percentage dat gelijk is aan het percentage dat wordt gehanteerd bij de indexering van de alimentatie.
2. De hoogte van de bedragen categoriale bijzondere bijstand in beleidsregel 49 en 50, zoals opgenomen in de toelichting, wordt jaarlijks op 1 januari aangepast met een percentage dat gelijk is aan het percentage dat wordt gehanteerd bij de indexering van de alimentatie.

67. Citeertitel

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als: 'Beleidsregels bijzondere bijstand en minimabeleid 2008'.

68. Datum van inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking op 1 augustus 2008. De categoriale bijzondere bijstand voor chronisch zieken en gehandicapten treedt met terugwerkende kracht in werking en wel per 1 januari 2008.

Aldus vastgesteld in de vergadering van
het college van burgemeester en wethouders
van,

A. Thijssen
secretaris

drs. J.W. van der Sluijs
burgemeester

TOELICHTING OP DE BELEIDSREGELS BIJZONDERE BIJSTAND EN MINIMABELEID 2008

ALGEMEEN

Beleidsregel 1.

Deze beleidsregel bevat de omschrijving van een aantal begripsbepalingen die van belang zijn voor de uitvoering van deze beleidsregels. Voor zover mogelijk zijn zij rechtstreeks uit de wet afgeleid en behoeven zij geen nadere toelichting. Het begrip 'rechtens zijn vrijheid ontnomen' gaat verder dan alleen een gevangenisstraf. Voor mensen die gedwongen worden opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis geldt ook, dat 'rechtens hun vrijheid is ontnomen'. Voor deze groepen mensen kan het gevolg van de gedwongen opname zijn, dat hun inkomen wegvalt. Een aantal sociale zekerheidswetten kent de bepaling, net als de Wet werk en bijstand (WWB), dat men geen recht op uitkering heeft als men rechtens van zijn vrijheid is beroofd.

Deze beleidsregels hebben betrekking op de verlening van bijzondere bijstand voor de huisvestingskosten en eventuele persoonlijke uitgaven.

VOORLIGGENDE VOORZIENINGEN

Beleidsregel 5.

Uitgangspunt is dat de wetgever heeft bepaald dat alle vergoedingen krachtens de Zorgverzekeringswet en de AWBZ, voldoende zijn en dat kennelijk een uitgebreidere vergoeding niet noodzakelijk is.

Dit betekent dan ook dat alle extra kosten, die dus niet gedekt worden door de Zorgverzekeringswet of de AWBZ, ook niet in aanmerking komen voor bijzondere bijstand. Immers, de wetgever heeft bepaald dat die kosten niet noodzakelijk zijn, anders waren ze wel ondergebracht in het standaardpakket en dus vergoed.

Logisch gevolg daarvan is lid 2, waarin staat dat het iemand natuurlijk vrij staat om een aanvullende verzekering af te sluiten, maar dat wederom de wetgever heeft bepaald dat het standaardpakket voldoende is en een uitbreiding dus niet noodzakelijk. De premie voor die aanvullende verzekering komt dus niet in aanmerking om vergoed te worden vanuit de bijzondere bijstand.

COLLECTIEVE AANVULLENDE ZIEKTEKOSTENVERZEKERING

Beleidsregel 8

Vanaf 1 januari 2008 is de doelgroep voor deelname aan de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering bij Zorg en Zekerheid uitgebreid. Mensen **die een Ooievaarspas hebben, 65 jaar of ouder zijn EN een inkomen hebben tussen 110% en 130% van de**

voor hen van toepassing zijnde bijstandsnorm kunnen deelnemen aan een speciaal voor deze doelgroep in het leven geroepen collectieve aanvullende ziektekostenverzekering.

Deelname aan deze vorm van collectieve aanvullende ziektekostenverzekering werkt als volgt:

- Bij aanvraag of verlenging van de Ooievaarspas wordt geregistreerd dat de verzekerde een Ooievaarspas heeft EN tot de doelgroep behoort. Dit gebeurt bij Beleid.
- Belanghebbenden sluiten zelf een verzekering af op grond van de Zorgverzekeringswet (basisverzekering) en daarnaast kiezen zij voor een aanvullende verzekering. Zorg en Zekerheid heeft zeven verschillende vormen van aanvullende verzekering. De belanghebbende kiest een aanvullende verzekering die het best bij hem / haar past.
- Belanghebbenden melden zich voor deelname aan deze collectieve aanvullende ziektekostenverzekering aan via de Gemeente Leidschendam-Voorburg (Beleid).
- De verzekerde krijgt korting op de premie die hij zelf moet betalen, namelijk: 10% korting op de premie voor de basisverzekering (Zorgverzekeringswet), en 10% korting op de premie voor de door hem / haar gekozen aanvullende ziektekostenverzekering.

De verzekerde komt niet in aanmerking voor het extra pakket aan vergoedingen dat de gemeente speciaal voor de doelgroep met een inkomen tot 110% van de voor hem van toepassing zijnde bijstandsnorm heeft afgesloten met Zorg en Zekerheid. Daar staat tegenover dat deze doelgroep kan kiezen uit een breder aanbod aan aanvullende verzekeringen.

De gemeente betaalt geen bijdrage in de premie voor deze doelgroep. De verzekerde zelf profiteert rechtstreeks van de kortingen op de premie. De gemeente is voor deze doelgroep uitsluitend 'doorgeefluik' en controleert of de belanghebbende op basis van de bovengenoemde voorwaarden (ooievaarspashouder) voor de verzekering in aanmerking komt.

BIJZONDERE BIJSTAND AAN BELANGHEBBENDEN VAN 18, 19 OF 20 JAAR .

Beleidsregel 13.

Deze beleidsregel bepaalt op welke wijze zo nodig bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud verstrekt dient te worden aan uitwonende alleenstaanden jonger dan 21 jaar. Het uitgangspunt is dat personen jonger dan 21 jaar geacht wonen bij hun ouders thuisinwonend te zijn, tenzij er aanleiding is op grond van een aantal criteria uitwonend zijn toe te staan. De criteria voor het uitwonend zijn worden in onderdeel 1 van deze beleidsregel uitgewerkt.

Wanneer de alleenstaande jonger dan 21 jaar aan ten minste één van de criteria voldoet, kan hij aanspraak maken op aanvullende bijzondere bijstand. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gerelateerd aan de normen voor personen jonger dan 21 jaar in relatie tot normen voor personen van 21 jaar of ouder. Voor alleenstaanden jonger dan 21 jaar geldt de volgende berekeningssystematiek (normbedragen op basis van de situatie 1 januari 2008):

Norm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder	630,14
Af: Norm voor een alleenstaande van 18, 19 of 20 jaar	217,75
Aanvullende bijzondere bijstand per maand	412,39

Beleidsregel 14.

Deze beleidsregel bepaalt op welke wijze zo nodig bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud verstrekt dient te worden aan alleenstaande ouders jonger dan 21 jaar. Het uitgangspunt dat alleenstaande ouders geacht worden bij hun ouders in te wonen is hier niet van toepassing. Alleenstaande ouders worden geacht uitwonend te zijn.

De alleenstaande ouder in de leeftijd van 18, 19 of 20 jaar kan zo nodig voor aanvullende bijzondere bijstand in aanmerking komen. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gerelateerd aan de normen voor alleenstaande ouders van 21 jaar of ouder in relatie tot de normen voor alleenstaande ouders jonger dan 21 jaar. Voor alleenstaande ouders jonger dan 21 jaar geldt de volgende berekeningssystematiek (normbedragen op basis van de situatie 1 januari 2008):

Norm voor een alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder	882,20
Af: norm voor een alleenstaande ouder van 18, 19 of 20 jaar	469,81
Aanvullende bijzondere bijstand per maand	412,39

Indien het noodzakelijk is dat bijzondere bijstand wordt verleend ten behoeve van het kind van een alleenstaande ouder die minderjarig is (tiernormoeder) wordt die bijstand bepaald op het verschil tussen de norm voor een alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar en de norm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar volgens de navolgende berekeningssystematiek (normbedragen op basis van de situatie 1 januari 2008):

Norm voor een alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder	882,20
Af: norm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder	630,14
Aanvullende bijzondere bijstand per maand	252,06

Beleidsregel 15.

Deze beleidsregel bepaalt op welke wijze zo nodig bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud verstrekt dient te worden aan gehuwden of samenwonenden die *beiden*

jonger zijn dan 21 jaar. Het uitgangspunt dat gehuwden of samenwonenden jonger dan 21 jaar geacht worden bij hun ouders in te wonen, is hier niet van toepassing. Gehuwden of samenwonenden worden geacht uitwonend te zijn.

De gehuwden of samenwonenden die beiden jonger dan 21 jaar zijn kunnen zo nodig voor aanvullende bijzondere bijstand in aanmerking komen. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gerelateerd aan de norm voor gehuwden / samenwonenden van 21 jaar of ouder in relatie tot de normen voor gehuwden / samenwonenden van 18, 19 of 20 jaar. Voor hen geldt de volgende berekeningssystematiek (normen naar de situatie op 1 januari 2008):

Gehuwden / samenwonenden beiden jonger dan 21 jaar ZONDER kinderen	
Norm gehuwden, beiden jonger dan 21 jaar met kinderen	687,56
Af: norm gehuwden, beiden jonger dan 21 jaar zonder kinderen	435,50
Aanvullende bijzondere bijstand per maand	252,06

Gehuwden / samenwonenden beiden jonger dan 21 jaar MET kinderen	
Norm gehuwden, één partner 21 jaar of ouder met kinderen	1.099,95
Af: norm gehuwden, één partner 21 jaar of ouder zonder kinderen	847,89
Aanvullende bijzondere bijstand per maand	252,06

Beleidsregel 16.

Deze beleidsregel bepaalt op welke wijze zo nodig bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud verstrekt dient te worden aan gehuwden of samenwonenden waarvan één partner 21 jaar of ouder is. Het uitgangspunt dat gehuwden jonger dan 21 jaar geacht worden bij hun ouders in te wonen is hier niet van toepassing. Gehuwden of samenwonenden worden geacht uitwonend te zijn.

Gehuwden of samenwonenden van wie één partner ouder is dan 21 jaar kunnen zo nodig voor aanvullende bijzondere bijstand in aanmerking komen. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gerelateerd aan de norm voor gehuwden / samenwonenden van 21 jaar of ouder in relatie tot de norm voor gehuwden / samenwonenden met één partner van 21 jaar of ouder. Voor hen geldt de volgende berekeningssystematiek (normen naar de situatie op 1 januari 2008):

Gehuwden / samenwonenden één partner 21 jaar of ouder ZONDER kinderen	
Norm gehuwden, beide partners 21 jaar of ouder	1.260,28
Af: Norm gehuwden, één partner 21 jaar of ouder zonder kinderen	847,89

Aanvullende bijzondere bijstand per maand	412,39
Gehuwden / samenwonenden één partner 21 jaar of ouder MET kinderen	

Norm gehuwden, beide partners 21 jaar of ouder	1.260,28
Af: Norm gehuwden, één partner 21 jaar of ouder met kinderen	1.099,95
Aanvullende bijzondere bijstand per maand	160,33

BIJZONDERE BIJSTAND VOOR DUURZAME GEBRUIKSGOEDEREN

Beleidsregel 35.

Voor belanghebbende die een geldlening heeft op grond van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid, wordt de aflossing op 6% gesteld. Dit heeft te maken met rapporten die door de overheid zijn uitgebracht, waaruit blijkt dat met 10% aflossing belanghebbende onder het sociaal minimum terecht komt. Het verschil tussen beide geldleningen zit in de kwijtschelding na 36 maanden.

Na beëindiging van een uitkering blijft de geldlening onder dezelfde voorwaarden doorlopen. Alleen indien belanghebbende zich niet aan zijn aflossingsverplichtingen houdt of indien er door de beëindiging een nieuwe terugvordering ontstaat, mag het aflossingsbedrag worden aangepast aan het nieuwe inkomen.

CATEGORIALE BIJZONDERE BIJSTAND

Beleidsregel 49.

De tegemoetkoming voor verborgen kosten voor chronisch zieken en gehandicapten bedraagt per kalenderjaar voor:

- per persoon	256,00

Beleidsregel 50.

De tegemoetkoming voor categoriale bijzondere bijstand voor personen van 65 jaar en ouder bedraagt per kalenderjaar voor:

- duurzame gebruiksgoederen	493,00
- abonnementen	157,00

De tegemoetkoming voor verborgen kosten voor chronisch zieken en gehandicapten bedraagt per kalenderjaar voor:

- per persoon	256,00

BIJZONDERE BIJSTAND VOOR SPECIFIEKE KOSTENSOORTEN

Beleidsregel 55.

De tegemoetkoming in de werkelijke kosten voor de aanschaf van een computer bedraagt maximaal

750,00

Beleidsregel 56.

De tegemoetkoming voor kosten van internet voor gezinnen met kinderen tot 18 jaar in het voortgezet onderwijs bedraagt per maand maximaal 25,00

Beleidsregel 57.

De tegemoetkoming voor schoolkosten bedraagt per schooljaar:

- voor kinderen in het basisonderwijs 110,00
- voor kinderen in het voortgezet onderwijs 300,00

Beleidsregel 58.

De tegemoetkoming voor kosten ten behoeve van sport en/of culturele activiteiten bedraagt per kind 100,00

**BIJZONDERE BIJSTAND AAN PERSONEN DIE RECHTENS GEDWONGEN ZIJN
OPGENOMEN IN PSYCHIATRISCHE ZIEKENHUIZEN**

Beleidsregel 59.

Degene aan wie rechtens zijn vrijheid is ontnomen, heeft op grond van artikel 13, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand (WWB) geen recht op bijstand. Het begrip 'rechtens zijn vrijheid ontnomen' omvat zowel gevangenisstraf als andere vormen van vrijheidsontneming, zoals dwangopname in een psychiatrisch ziekenhuis op grond van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (BOPZ) of op grond van artikel 37 Wetboek van Strafrecht (WvSr) dan wel in een Tbs-kliniek op grond van artikel 37b WvSr na ontslag van alle rechtsvervolging. Als gevolg van het wegvallen van de uitkering kan de persoon die rechtens gedwongen is opgenomen niet langer zijn ziektekostenpremie en andere (vaste) lasten voldoen.

Om aan deze maatschappelijk ongewenste situatie tegemoet te komen heeft de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) de gemeenten de bevoegdheid gegeven om door middel van bijzondere bijstand voor deze groepen cliënten een financiële oplossing te bieden.

De gemeente kan daarmee voorzien in onder meer de kosten van de premie voor een ziektekostenverzekering, de doorbetaling van vaste lasten die verbonden zijn aan de woning (huur, energielasten) en eventuele persoonlijke uitgaven. De beoordeling van de uiteenlopende situaties van de doelgroep met de daaruit voortvloeiende verschillen in noodzakelijke bestaanskosten is afhankelijk van een combinatie van factoren, die van geval tot geval moet worden gewogen. De staatssecretaris is van mening, dat de bijzondere bijstand vanuit het maatwerkprincipe het aangewezen kader voor deze vorm van

bijstandsverlening vormt. Het is de uitdrukkelijke verantwoordelijkheid van de gemeente om uitvoering te geven aan dit maatwerkprincipe en de bijstand adequaat af te stemmen op de individuele situatie waar het betreft de ziektekostenpremie, huisvestingskosten en persoonlijke uitgaven.

Deze beleidsregels hebben betrekking op drie doelgroepen:

- Mensen die gedwongen opgenomen worden in een psychiatrisch ziekenhuis op grond van de BOPZ. Dit betreft mensen die na een daartoe door de burgemeester afgegeven verklaring gedwongen worden opgenomen, omdat zij een gevaar zijn voor zichzelf, voor anderen, of voor de algemene veiligheid van personen of goederen;
- Mensen die gedwongen worden opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis op grond van artikel 37, eerste lid, WvSr. Het betreft hier mensen die een strafbaar feit hebben begaan maar aan wie dat wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens niet kan worden toegerekend. De rechter kan dan gelasten dat deze mensen voor de termijn van een jaar in een psychiatrisch ziekenhuis geplaatst worden. Dat kan echter alleen als de personen gevaarlijk zijn voor zichzelf, voor anderen of voor de algemene veiligheid van personen of goederen;
- Mensen die op grond van artikel 37b WvSr in een Tbs-kliniek worden opgenomen na ontslag van alle rechtsvervolging. Het betreft hier mensen van wie de rechter heeft bevolen dat de ter beschikking gestelde van overheidswege wordt verpleegd, indien de veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen de verpleging eist. Daaraan is in beginsel geen termijn verbonden.

Beleidsregel 63.

Deze beleidsregel voorziet erin, dat de bijzondere bijstand als bedoeld in de beleidsregel 61, slechts voor een beperkte periode wordt verleend. Die periode wordt gesteld op maximaal zes maanden. Het zal in het algemeen zo zijn, dat de gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis een vooropgezet tijdelijk karakter zal hebben. Wanneer de redenen die tot de gedwongen opname hebben geleid niet meer aanwezig zijn, is de grond onder de gedwongen opname vervallen en zal de cliënt in het algemeen terugkeren in zijn normale woon- en leefsituatie. Het college gaat ervan uit dat daarover binnen een termijn van zes maanden in het algemeen duidelijkheid zal ontstaan. Het kan echter voorkomen dat de gedwongen opname in een enkel geval ook na de periode van zes maanden nog zal voortduren. Het is dan mogelijk om de termijn van zes maanden eenmaal met zes maanden te verlengen. In totaal kan de bijzondere bijstand dus gedurende maximaal een jaar verleend worden. Het college sluit daarbij aan bij de termijn die genoemd wordt in artikel 37 WvSr. De rechter kan gelasten dat een persoon gedurende een jaar in een psychiatrisch ziekenhuis geplaatst wordt. Het college is van mening, dat indien het verblijf in het psychiatrisch ziekenhuis ook na twaalf maanden voortgezet wordt, er niet meer sprake is van een tijdelijk karakter.